

AUGLÝSING

um samning um varðveislu menningararfða.

Hinn 23. nóvember 2005 var aðalframkvæmdastjóra Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samnings um varðveislu menningararfða sem gerður var í París 17. október 2003. Samningurinn öðlaðist gildi 20. apríl 2006.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytinu, 27. apríl 2006.

Geir H. Haarde.

Gunnar Snorri Gunnarsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR UM VARÐVEISLU MENNINGARERFÐA

Þrítugasti og annar fundur aðalráðstefnu Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna, hér eftir nefnd UNESCO, sem haldinn var í París 29. september til 17. október 2003,

vísar til núgildandi, alþjóðlegra mannréttindagerninga, einkum mannréttindayfirlýsingar Sameinuðu þjóðanna frá 1948, alþjóðasamnings um efnahagsleg, félagsleg og menningarleg réttindi frá 1966 og alþjóðasamnings um borgaraleg og stjórnmalaleg réttindi frá 1966,

telur menningararfðir vera mikilvæga drifjöður menningarlegrar fjölbreytni og tryggingu fyrir sjálfbærri þróun, eins og lögð er áhersla á í tilmælum UNESCO um varðveislu hefðbundinnar menningar og þjóðfræða frá 1989, yfirlýsingu UNESCO um menningarlega fjölbreytni frá 2001 og Istanbúlyfirlýsingunni frá 2002 sem var samþykkt í þriðju hringborðsumræðum menningarmálaráðherranna,

telur rótgróin tengsl vera á milli menningararfða og menningar- og náttúruarfleifðar,

viðurkennir að alþjóðavæðingin og félagsleg umbrot, sem jafnframt því að búa til skilyrði fyrir endurnýjuð skoðanaskipti á milli samfélaga, skapa, líkt og skortur á umburðarlyndi, alvarlega hættu á að menningararfðum hnigni, þær eyðileggist eða hverfi með öllu, einkum vegna skorts á úrræðum til að varðveita þær erfðir,

gerir sér ljóst að almennur vilji er til þess og áhugi á að varðveita menningararfðir mannkyns,

viðurkennir að samfélög, einkum samfélög frumbyggja, hópar og, í sumum tilvikum, einstaklingar gegna mikilvægu hlutverki í að skapa, varðveita, viðhalda og endurskapa menningararfðir og stuðla þannig að menningarlegri fjölbreytni og aukinni sköpun,

bendir á þau víðtæku áhrif sem starf UNESCO hefur haft með gerð viðmiðunarreglna og samninga um verndun menningararfleifðar, einkum samningnum um verndun menningar- og náttúruarfleifðar heimsins frá 1972,

bendir enn fremur á að ekki hefur enn verið gerður bindandi, marghliða samningur um varðveislu menningararfða,

telur að nauðsynlegt sé að auka og bæta gildandi, alþjóðlega samninga, tilmæli og ályktanir um menningar- og náttúruarfleifð með nýjum ákvæðum er lúta að menningararfðunum,

telur fulla þörf á að efla vitund fólks, einkum ungu kynslóðarinnar, um mikilvægi menningararfða og varðveislu þeirra,

telur að samfélag þjóðanna eigi að leggja sitt af mörkum, ásamt aðildarríkjunum að þessum samningi, til að varðveita þessar erfðir í anda samvinnu og gagnkvæmrar aðstoðar,

minnir á áætlanir Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna um menningararfðir, einkum yfirlýsinguna um úrvalsverk menningararfða mannkyns í munnlegri geymd,

telur hlut menningararfða í því, að færa fólk nær hvað öðru og tryggja samskipti og skilning manna í milli, vera ómetanlegan,

samþykkir samning þennan á sautjándi degi októbermánaðar árið 2003.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Tilgangur sammingsins.

Tilgangurinn með þessum samningi er:

- a) að varðveita menningararfðir,
- b) að tryggja að menningararfðir viðkomandi samfélaga, hópa og einstaklinga séu virtar,
- c) að efla vitund, bæði á staðarvísu og á innlendum og alþjóðlegum vettvangi, um mikilvægi menningararfða og tryggja að þær njóti gagnkvæmrar virðingar,
- d) að koma á alþjóðlegri samvinnu og aðstoð.

2. gr.

Skilgreiningar.

Í samningi þessum hafa eftirfarandi hugtök þá merkingu sem hér segir:

1. „Menningararfðir“: siðvenjur, framsetning, tjáningarform, þekking, færni — ásamt tækjum, hlutum, listmunum og menningarrýmum sem þeim tengjast — sem samfélög, hópar og, í sumum tilvikum, einstaklingar, telja hluta af menningararfleifð sinni. Menningararfðir, sem flytjast frá kynslóð til kynslóðar, eru í stöðugri endursköpun í samfélögum og hópum fólks sem svar við umhverfinu og þáttur í viðbrögðum fólks við náttúrunni og sögunni, þær styrkja sjálfsmynd þess og tilfinningu fyrir sögulegri framvindu og stuðla þannig að virðingu fyrir menningarlegri fjölbreytni og sköpun. Í þessum samningi verður einungis hugað að menningararfðum sem samrýmast gildandi alþjóðasamningum um mannréttindi, svo og kröfum um gagnkvæma virðingu milli samfélaga, hópa og einstaklinga og um sjálfbæra þróun.
2. „Menningararfðir“, í skilningi 1. mgr. hér að framan, birtast m.a. á eftirfarandi sviðum:
 - a) munnlegri hefð og tjáningu, þ.m.t. tungumál sem miðill menningararfða,
 - b) sviðslistum,
 - c) félagsvenjum, helgisiðum og hátíðahöldum,
 - d) þekkingu og venjum, sem tengjast náttúrunni og alheiminum,
 - e) hefðbundinni verkunnáttu.
3. „Varðveisla“: ráðstafanir sem er ætlað að tryggja að menningararfðir lifi áfram, m.a. með því að greina þær, skrá, rannsaka, varðveita, vernda, kynna, efla og miðla þeim, einkum með formlegri og óformlegri fræðslu, sem og með því að endurvekja ýmsa þætti þeirra.
4. „Aðildarríki“: ríki sem eru bundin af þessum samningi sem gildir þeirra á milli.
5. Þessi samningur gildir, að breyttu breytanda, um landsvæðin sem um getur í 33. gr. og verða þau aðilar að þessum samningi í samræmi við skilyrði þeirrar greinar. Að því marki tekur hugtakið „aðildarríki“ einnig til þeirra landsvæða.

3. gr.

Tengsl við aðra alþjóðasamninga.

Ekkert í þessum samningi má túlka á þann veg:

- a) að það breyti stöðu eða dragi úr verndun þeirra þátta sem lýstir hafa verið menningararfleifð samkvæmt samningnum um verndun menningar- og náttúru-arfleifðar heimsins frá 1972 ef einhver þáttur menningararfða tengist þeim beint eða
- b) að það hafi áhrif á réttindi og skyldur aðildarríkjanna sem leiðir af alþjóða-samningi, sem þau eru aðilar að, í tengslum við hugverkarétt eða notkun líffræðilegra eða vistfræðilegra auðlinda.

II. Stofnanir sammingsins.

4. gr.

Þing aðildarríkjanna.

1. Þing aðildarríkjanna er hér með stofnað, hér á eftir nefnt „þingið“. Þingið er æðsta stofnun þessa sammings.
2. Þingið kemur saman á reglulegum fundi annað hvert ár. Það getur haldið aukafund að eigin

ákvörðun, að kröfu milliríkjanefndarinnar um varðveislu menningararfða eða að kröfu a.m.k. eins þriðja hluta aðildarríkjanna.

- Þingið setur sér starfsreglur.

5. gr.

Milliríkjanefnd um varðveislu menningararfða.

- Milliríkjanefnd um varðveislu menningararfða, hér á eftir kölluð „nefndin“, er hér með komið á fót innan Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna. Í henni skulu eiga sæti fulltrúar átján aðildarríkja, kjörnir af aðildarríkjunum sem koma saman á þinginu þegar samningur þessi hefur öðlast gildi í samræmi við 34. gr.
- Þegar aðildarríkin eru orðin fimmtíu að tölu skal aðildarríkjunum í nefndinni fjölgað í tuttugu og fjögur.

6. gr.

Kjör og kjörtímabil ríkja í nefndinni.

- Kjör ríkja í nefndina skal fylgja meginreglum um réttláta skiptingu milli heimshluta og um setu á víxl.
- Ríkin í nefndinni skulu kosin til fjögurra ára af ríkjum sem eiga aðild að þessum samningi og koma saman á þinginu.
- Kjörtímabil helmings ríkjanna í nefndinni skal þó vera tvö ár þegar fyrst er kosið. Þau ríki skulu valin með hlutkesti þegar kosið er í fyrsta sinn.
- Á tveggja ára fresti skal þingið skipta út helmingi ríkja í nefndinni.
- Einnig skal það kjósa eins mörg ríki og þörf krefur í auð sæti í nefndinni.
- Ekki má kjósa ríki í nefndina tvö starfstímabil í röð.
- Ríkin í nefndinni skulu velja sem fulltrúa sína fólk sem er sérhæft á ýmsum sviðum menningararfða.

7. gr.

Störf nefndarinnar.

Með fyrirvara um umboð til annars, sem nefndin kann að fá samkvæmt þessum samningi, skulu störf hennar vera:

- að vinna að markmiðum samningsins og stuðla að og fylgjast með framkvæmd þeirra,
- að leiðbeina um bestu starfsvenjur og gera tillögur um ráðstafanir til varðveislu menningararfða,
- að semja drög að áætlun um nýtingu sjóðsins og leggja fyrir þingið til samþykktar í samræmi við 25. gr.,
- að leita leiða til að afla meira fjár í sjóðinn og gera nauðsynlegar ráðstafanir í þessu skyni í samræmi við 25. gr.,
- að semja verklagsreglur fyrir eftirfylgni þessa samnings og leggja fyrir þingið til samþykktar,
- að fara yfir skýrslur, sem aðildarríkin leggja fram, í samræmi við 29. gr. og gera samantekt úr þeim fyrir þingið,
- að taka til meðferðar beiðnir sem aðildarríkin leggja fram og taka ákvarðanir er að þeim lúta í samræmi við hlutlægar viðmiðanir við val, sem nefndinni ber að setja og þinginu að samþykkja, um:
 - að færa inn í skrár og tillögur, sem um getur í 16., 17. og 18. gr.,
 - að veita alþjóðlega aðstoð í samræmi við 22. gr.

8. gr.

Starfsaðferðir nefndarinnar.

- Nefndin skal vera ábyrg gagnvart þinginu. Hún skal gefa því skýrslu um öll sín störf og ákvarðanir.
- Nefndin skal setja sér starfsreglur með atkvæðum tveimur þriðju hluta nefndarmanna.
- Nefndinni er heimilt að setja tímabundið á lagginnar hverjar þær stofnanir sem hún telur nauðsynlegt að hafa sér til ráðgjafar við störf sín.

4. Nefndin getur boðað á sinn fund opinbera aðila eða einkaaðila, sem og einstaklinga, sem viðurkennt er að hafi til að bera sérstaka þekkingu og hæfi á ýmsum sviðum menningararfða til að leita ráða hjá í tilteknum málum.

9. gr.

Viðurkenning á ráðgefandi stofnunum.

1. Nefndin skal leggja tillögu fyrir þingið um viðurkenningu á frjálsum félagasamtökum með viðurkennda faglega þekkingu á sviði menningararfða sem verða nefndinni til ráðgjafar.
2. Nefndin skal einnig leggja tillögu fyrir þingið um viðmiðanir og fyrirkomulag þessarar viðurkenningar.

10. gr.

Skrifstofan.

1. Nefndin skal njóta aðstoðar skrifstofu Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna.
2. Skrifstofan skal útbúa gögn fyrir þingið og nefndina og semja drög að dagskrá fundu þeirra og skal hún sjá til þess að ákvörðunum þeirra sé komið í framkvæmd.

III. Varðveisla menningararfða innanlands.

11. gr.

Hlutverk aðildarríkja.

Hvert aðildarríki skal:

- a) gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja varðveislu menningararfða á yfirráðasvæði sínu,
- b) sem ráðstöfun til varðveislu, eins og um getur í 3. mgr. 2. gr., greina og skilgreina þá þætti menningararfða, sem finnast á yfirráðasvæði þeirra með þátttöku samfélaga, hópa og viðkomandi frjálsra félagasamtaka.

12. gr.

Yfirlitsskrár.

1. Hvert aðildarríki skal taka saman eina eða fleiri yfirlitsskrár, lagaðar að sínum aðstæðum, yfir menningararfðir á yfirráðasvæði sínu til að greina þær með tilliti til varðveislu. Þessar yfirlitsskrár skulu uppfærðar reglulega.
2. Þegar aðildarríki leggur skýrslu sína fyrir nefndina í samræmi við 29. gr. skal það gefa viðeigandi upplýsingar um þessar yfirlitsskrár.

13. gr.

Aðrar ráðstafanir til varðveislu.

Til að tryggja varðveislu, þróun og kynningu á menningararfðum á eigin yfirráðasvæði skal hvert aðildarríki leitast við:

- a) að móta heildarstefnu sem miðar að því að efla menningararfðir í þjóðfélaginu og fella varðveislu slíkra erfða inn í skipulagsáætlanir,
- b) að tilnefna eða setja á laggirnar eina eða fleiri sérhæfðar stofnanir til að varðveita menningararfðir á yfirráðasvæði sínu,
- c) að hlúa að rannsóknum í vísindum, tækni og listum, svo og aðferðafræði rannsókna, með það fyrir augum að varðveita menningararfðir, einkum þær sem eiga í vök að verjast,
- d) að samþykkja viðeigandi lagalegar, tæknilegar, stjórnsýslulegar og fjárhagslegar ráðstafanir sem miða að því:
 - i) að stuðla að því að koma á fót nýjum stofnunum, eða styðja þær sem fyrir eru, þar sem kennd er umsjón með menningararfðum og miðlun þeirra, á vettvangi og í rýmum sem eru ætluð til að sýna hana eða tjá með einhverjum hætti,
 - ii) að tryggja aðgang að menningararfðum og virða jafnframt viðteknar venjur um aðgang að sérstökum þáttum slíkra erfða,
 - iii) að setja á laggirnar stofnanir til að skrá heimildir um menningararfðir og auðvelda aðgang að þeim.

14. gr.

Menntun, vitundarvakning og efling fagþekkingar.

Hvert ríki skal með öllum tiltækum ráðum leitast við:

- a) að tryggja að menningararfðir öðlist viðurkenningu og hljóti sinn sess í þjóðfélaginu, einkum með:
 - i) áætlunum um fræðslu, vitundarvakningu og upplýsingar fyrir almenning, einkum ungmennti,
 - ii) sérstökum fræðslu- og þjálfunaráætlunum innan viðkomandi samfélaga og hópa,
 - iii) eflingu fagþekkingar í því skyni að varðveita menningararfðir, einkum umsjón og vísindarannsóknir, og
 - iv) óformlegum aðferðum við miðlun þekkingar,
- b) að fræða almenning um hættur sem steðja að slíkum erfðum og um þá starfsemi sem fer fram í samræmi við þennan samning,
- c) að auka fræðslu til verndunar náttúrulegu rými og minningarstöðum sem eru nauðsynlegir til að tjá menningararfðir.

15. gr.

Þátttaka samfélaga, hópa og einstaklinga.

Með aðgerðum sínum til varðveislu menningararfða skal hvert aðildarríki leitast við að tryggja sem mesta þátttöku þeirra samfélaga, hópa og, eftir því sem við á, einstaklinga sem skapa, viðhalda og miðla menningararfðum og fá þessa aðila til að taka virkan þátt í umsjón þeirra.

IV. Varðveisla menningararfða á alþjóðavettvangi.

16. gr.

Skrá yfir dæmigerðar menningararfðir mannkyns.

1. Nefndin skal, að fenginni tillögu hlutaðeigandi aðildarríkja, taka saman, uppfæra og birta skrá yfir dæmigerðar menningararfðir mannkyns til að tryggja að þær verði sýnilegri og til að efla vitund um mikilvægi þeirra og hvetja til skoðanaskipta þar sem menningarleg fjölbreytni er virt.
2. Nefndin skal semja reglur um hvernig standa skuli að því að taka saman, uppfæra og birta skrána og leggja fyrir þingið.

17. gr.

Skrá yfir menningararfðir sem brýnt er að varðveita.

1. Í þeim tilgangi að gera viðeigandi ráðstafanir til varðveislu menningararfða skal nefndin taka saman, uppfæra og birta skrá yfir menningararfðir sem brýnt er að varðveita og skal hún færa slíkar erfðir í skrána að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis.
2. Nefndin skal semja viðmiðanir um hvernig standa skuli að því að taka saman, uppfæra og birta þessa skrá og leggja fyrir þingið.
3. Beri til þess brýna nauðsyn, samkvæmt hlutlægum viðmiðunum sem þingið þarf að samþykkja að tillögu nefndarinnar, getur nefndin fært viðkomandi erfðir í skrána, sem um getur í 1. mgr., í samráði við hlutaðeigandi aðildarríki.

18. gr.

Áætlanir, verkefni og starfsemi til varðveislu menningararfða.

1. Nefndin skal, á grundvelli tillagna sem aðildarríkin leggja fram og í samræmi við viðmiðanir sem hún skilgreinir og þingið samþykkir, velja, með reglubundnu millibili, áætlanir, verkefni og starfsemi, sem fer fram ýmist á landsvísu eða innan svæða eða svæðishluta, og styðja við gerð þeirra til að varðveita erfðir sem hún telur best endurspeglar meginreglur og markmið þessa samnings, að teknu sérstöku tilliti til sérþarfa þróunarlanda.
2. Í þessu skyni skal hún, við undirbúning að gerð slíkra tillagna, veita viðtöku, taka til athugunar og samþykkja beiðni um alþjóðlega aðstoð frá aðildarríkjum.
3. Við framkvæmd þess konar verkefna, áætlana og starfsemi skal nefndin miðla bestu starfsvenjum með þeim aðferðum sem hún ákvarðar sjálf.

V. Alþjóðleg samvinna og aðstoð.

19. gr.

Samvinna.

1. Í samningi þessum er með alþjóðlegri samvinnu m.a. átt við að skipst sé á upplýsingum og reynslu, unnið að sameiginlegum verkefnum og kerfi komið á til að aðstoða aðildarríkin í viðleitni þeirra við að varðveita menningararfðir.
2. Aðildarríkin gera sér grein fyrir því að varðveisla menningararfða er almennt hagsmunamál mannkyns og stofna í því skyni til samvinnu, með fyrirvara um ákvæði í innlendri löggjöf, venjurétt og starfshætti, ýmist með tvíhliða samvinnu milli landa eða samvinnu innan svæða, svæðishluta eða á alþjóðlegum vettvangi.

20. gr.

Markmiðin með alþjóðlegri aðstoð.

Veita má alþjóðlega aðstoð með eftirfarandi að markmiði:

- a) að varðveita þá arfleifð sem er færð í skrá yfir menningararfðir sem brýnt er að varðveita,
- b) taka saman yfirlitsskrár í skilningi 11. og 12. gr.,
- c) að styðja við áætlanir, verkefni og starfsemi á landsvísu, eða innan svæða eða svæðishluta, sem miða að varðveislu menningararfða,
- d) önnur markmið sem nefndin kann að telja nauðsynleg.

21. gr.

Ýmis form alþjóðlegrar aðstoðar.

Þær verklagsreglur, sem gert er ráð fyrir í 7. gr., og samningurinn, sem um getur í 24. gr., skulu gilda um þá aðstoð sem nefndin veitir aðildarríki, sem getur verið með eftirfarandi hætti:

- a) að rannsaka ýmsa þætti varðveislu,
- b) að útvega sérfræðinga og fræðimenn,
- c) að þjálfa allt það starfslíð sem til þarf,
- d) að semja staðla og gera aðrar ráðstafanir,
- e) að koma á fót aðstöðu og starfrækja hana,
- f) að útvega tæki og tryggja verkunnáttu,
- g) að veita fjárhagslega og tæknilega aðstoð í annarri mynd, þ.m.t., ef við á, lán með lágum vöxtum og gjafir.

22. gr.

Skilyrði fyrir alþjóðlegri aðstoð.

1. Nefndin skal setja verklagsreglur um meðferð beiðna um alþjóðlega aðstoð og tilgreina hvaða upplýsingar skuli leggja fram með beiðnum, t.d. um fyrirhugaðar ráðstafanir og nauðsynlegar aðgerðir, svo og mat á kostnaði vegna þeirra.
2. Í neyðartilvikum skulu beiðnir um aðstoð fá forgangsmeðferð hjá nefndinni.
3. Nefndin skal framkvæma þær rannsóknir og hafa það samráð sem hún telur sig þurfa til að taka ákvörðun.

23. gr.

Beiðni um alþjóðlega aðstoð.

1. Hvert aðildarríki getur lagt fyrir nefndina beiðni um alþjóðlega aðstoð til að varðveita menningararfðir á yfirráðasvæði þess.
2. Tvö eða fleiri aðildarríki geta einnig lagt fram slíka beiðni sameiginlega.
3. Beiðninni skulu fylgja þær upplýsingar, sem tilgreindar eru í 1. mgr. 22. gr., og nauðsynleg gögn.

24. gr.

Hlutverk aðildarríkja sem fá aðstoð.

1. Í samræmi við ákvæði þessa samnings skal samningur milli aðildarríkisins, sem fær aðstoð, og nefndarinnar gilda um veitta, alþjóðlega aðstoð.
2. Að jafnaði skal aðildarríki, sem aðstoðar nýtur, taka þátt í kostnaði við þau varðveisluverkefni sem alþjóðlega aðstoðin rennur til innan þeirra marka sem fjárhagur þess leyfir.
3. Aðildarríki, sem fær aðstoð, skal leggja fyrir nefndina skýrslu um nýtingu aðstoðar sem hefur verið veitt til varðveislu menningararfða.

VI. Sjóður í þágu menningararfða.

25. gr.

Eðli og fjármagn sjóðsins.

1. „Sjóður til varðveislu menningararfða“, hér á eftir nefndur „sjóðurinn“, er hér með stofnaður.
2. Sjóðurinn er myndaður af vörslusjóðum sem eru stofnaðir í samræmi við fjárhagsreglugerðir Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna.
3. Tekjustofnar sjóðsins skulu vera:
 - a) framlög aðildarríkjanna,
 - b) fé sem aðalráðstefna Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna (UNESCO) veitir til þessa,
 - c) framlög, gjafir eða dánargjafir sem kunna að koma frá:
 - i) öðrum ríkjum,
 - ii) stofnunum og áætlunum Sameinuðu þjóðanna, einkum Þróunarstofnun Sameinuðu þjóðanna eða öðrum alþjóðastofnunum,
 - iii) opinberum eða einkareknum stofnunum eða einstaklingum,
 - d) vextir af fjármunum sjóðsins,
 - e) fé, sem aflað er með söfnun, og tekjur af fjáröflun, sem er skipulögð í þágu sjóðsins, og
 - f) allir aðrir fjármunir, sem heimilaðir eru samkvæmt reglum sjóðsins sem nefndin semur.
4. Notkun nefndarinnar á fjármunum skal ákvörðuð á grundvelli viðmiðunarreglna sem þingið mælir fyrir um.
5. Nefndinni er heimilt að þiggja framlög og aðra aðstoð í almennum og sérstökum tilgangi í tengslum við sérstök verkefni, enda hafi nefndin áður samþykkt verkefni.
6. Ekki er heimilt að setja nein stjórnmálaleg, efnahagsleg eða annars konar skilyrði, sem eru ósamrýmanleg markmiðum þessa samnings, í tengslum við framlög til sjóðsins.

26. gr.

Framlög aðildarríkja til sjóðsins.

1. Með fyrirvara um frjáls viðbótarframlög skuldbinda aðildarríkin að þessum samningi sig til að greiða í sjóðinn, a.m.k. á tveggja ára fresti, framlag sem skal ákveðið sem jafn hundraðshluti fyrir öll ríki og skal þingið taka ákvörðun um fjárhæðina. Þessi ákvörðun þingsins skal tekin með meirihluta atkvæða þeirra ríkja sem eiga fulltrúa á fundinum og greiða atkvæði en hafa ekki gefið yfirlýsinguna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar. Framlag aðildarríkis að þessum samningi skal aldrei vera hærra en 1% af framlagi þess til reglulegra fjárlaga Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna.
2. Engu að síður getur hvert það ríki, sem um getur í 32. eða 33. gr. þessa samnings, lýst því yfir, þegar það afhendir skjöl sín um fullgildinguna, staðfestingu, samþykki eða aðild til vörslu, að það sé óbundið af ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar.
3. Aðildarríki að þessum samningi, sem hefur gefið yfirlýsinguna sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, getur afturkallað fyrrgreinda yfirlýsingu með því að tilkynna það aðal-framkvæmdastjóra Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna. Afturköllun yfirlýsingarinnar öðlast þó ekki gildi að því er varðar framlag það, sem ríkinu ber að inna af hendi, fyrr en þann dag sem næsti fundur þingsins hefst.
4. Til þess að nefndin geti skipulagt störf sín þannig að gagn sé að skulu framlög aðildarríkjanna, sem hafa gefið yfirlýsingu skv. 2. mgr. þessarar greinar, greidd reglulega, eigi sjaldnar en á

tveggja ára fresti, og ættu þau ekki að vera lægri en þau framlög sem þeim hefði borið að greiða hefðu þau verið bundin af ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar.

5. Aðildarríki að þessum samningi, sem er í vanskilum með greiðslu á skylduframlagi eða frjálsu framlagi sínu fyrir yfirstandandi ár og næstliðið almanaksár, er ekki kjörgengt í nefndina; þetta ákvæði á þó ekki við þegar kosið er í fyrsta sinn. Starfstímabili ríkis, sem þannig er ástatt um og þegar á sæti í nefndinni, skal ljúka þegar kosningarnar, sem kveðið er á um 6. gr. þessa samnings, fara fram.

27. gr.

Frjáls viðbótarframlög til sjóðsins.

Aðildarríki, sem óska eftir að greiða frjáls framlög til viðbótar þeim sem mælt er fyrir um í 26. gr., skulu tilkynna nefndinni það eins fljótt og við verður komið til að auðvelda henni að skipuleggja starfsemi sína til samræmis við það.

28. gr.

Alþjóðlegar fjárflyunarherferðir.

Aðildarríkin skulu, eftir því sem við verður komið, styðja alþjóðlegar fjáraflanir sem eru skipulagðar í þágu sjóðsins á vegum Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna.

VII. Skýrslur.

29. gr.

Skýrslur aðildarríkjanna.

Aðildarríkin skulu leggja fyrir nefndina skýrslur um lög og reglur, sem sett eru, og aðrar ráðstafanir, sem gerðar eru til framkvæmdar þessum samningi, í því formi og eins oft og nefndin ákvarðar.

30. gr.

Skýrslur nefndarinnar.

1. Á hverjum fundi þingsins skal nefndin leggja fram skýrslu um störf sín og skýrslur aðildarríkjanna sem um getur í 29. gr.
2. Skýrslan skal kynnt á aðalráðstefnu Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna.

VIII. Bráðabirgðaákvæði.

31. gr.

Tengslin við yfirlýsinguna um úrvalsverk menningararfða mannkyns í munnlegri geymd.

1. Nefndin skal færa inn í skrána yfir dæmigerðar menningararfðir þá þætti, sem lýst hefur verið yfir að séu „úrvalsverk menningararfða mannkyns í munnlegri geymd“, áður en samningur þessi öðlast gildi.
2. Skráning þessara þátta í skrána yfir dæmigerðar menningararfðir mannkyns skal ekki á neinn hátt skapa fordæmi til að miða við síðar þegar verk eru sett á listann í samræmi við 2. mgr. 16. gr.
3. Engar frekari yfirlýsingar verða gefnar eftir að samningur þessi öðlast gildi.

IX. Lokaákvæði.

32. gr.

Fullgilding, staðfesting eða samþykki.

1. Samningur þessi er háður fullgildingu, staðfestingu eða samþykki aðildarríkja Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna í samræmi við stjórnskipulega málsmeðferð hvers þeirra um sig.
2. Skjöl um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki skulu afhent til vörslu hjá aðalframkvæmdastjóra Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna.

33. gr.

Aðild.

1. Aðild að samningi þessum er opin öllum ríkjum, sem eru ekki aðilar að Menningar-málastofnun Sameinuðu þjóðanna, og aðalráðstefna stofnunarinnar býður aðild að.
2. Landsvæðum, sem njóta fullrar sjálfstjórnar í innri málefnum og Sameinuðu þjóðirnar viðurkenna sem slík, en hafa ekki öðlast fullt sjálfstæði í samræmi við XV. gr. ályktunar allsherjarþingsins nr. 1514, og hafa sjálfsforræði í málum sem falla undir samning þennan, t.d. til að gera samninga um slík mál, er heimilt að gerast aðilar að þessum samningi.
3. Aðildarskjöl skulu afhent aðalframkvæmdastjóra Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna til vörslu.

34. gr.

Gildistaka.

Samningur þessi öðlast gildi á þeim degi þegar þrjú mánuðir eru liðnir frá því að þrítugasta skjalið um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild var afhent til vörslu, en þó einungis gagnvart þeim ríkjum sem hafa afhent skjöl sín um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild til vörslu þann dag eða fyrr. Samningurinn öðlast gildi að því er önnur ríki varðar þremur mánuðum eftir að skjál hvers þeirra um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild er afhent til vörslu.

35. gr.

Stjórnkerfi sambandsríkis eða ríkis sem lýtur ekki heildarstjórn.

Eftirfarandi ákvæði skulu gilda um þau aðildarríki sem hafa stjórnkerfi sambandsríkis eða ríkis sem lýtur ekki heildarstjórn:

- a) þegar það fellur undir lögsögu sambandslöggjafarvalds eða miðstýrðs lög-gjafarvalds að fylgja eftir ákvæðum samnings þessa, skulu skuldbindingar sambandsstjórnar eða miðstjórnar vera hinar sömu og þeirra aðildarríkja sem ekki eru sambandsríki,
- b) þegar framkvæmd ákvæða samnings þessa fellur undir lögsögu einstakra fylkja í sambandsríki, landa, héraða eða kantóna, sem stjórnskipan sambandsríkisins skuldbindur ekki til að setja lög og reglur, skal sambandsstjórnin kynna lögbærum yfirvöldum slíkra fylkja, landa, héraða eða kantóna fyrrnefnd ákvæði og mælast til þess að þau verði samþykkt.

36. gr.

Uppsögn.

1. Sérhvert aðildarríki getur sagt samningnum upp.
2. Uppsögn skal tilkynnt skriflega og afhent aðalframkvæmdastjóra Menningarmála-stofnunar Sameinuðu þjóðanna.
3. Uppsögnin öðlast gildi tólf mánuðum eftir viðtöku uppsagnarskjalsins. Hún hefur ekki áhrif á fjárhagslegar skuldbindingar uppsagnarríkisins fyrr en á þeim degi sem hún öðlast gildi.

37. gr.

Hlutverk vörsluaðila.

Aðalframkvæmdastjóri Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna skal, sem vörsluaðili samnings þessa, tilkynna aðildarríkjum stofnunarinnar, þeim ríkjum utan stofnunarinnar, sem um getur í 33. gr., og Sameinuðu þjóðunum um afhendingu allra skjala um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild, sem kveðið er á um í 32. og 33. gr., til vörslu, svo og um þær uppsagnir sem kveðið er á um í 36. gr.

38. gr.

Breytingar.

1. Aðildarríki getur gert tillögur um breytingar á þessum samningi með skriflegri orð-sendingu til aðalframkvæmdastjórans. Aðalframkvæmdastjórinn skal senda orðsendinguna til allra aðildarríkjanna. Ef a.m.k. helmingur aðildarríkjanna hefur tekið undir beiðnina, innan sex mánaða frá því að orðsendingin var send, skal aðalframkvæmdastjórinn leggja tillöguna fram á næsta fundi þingsins til umfjöllunar og hugsanlegrar samþykktar.

2. Breytingar á samningnum skulu samþykktar með tveimur þriðju hlutum atkvæða aðildarríkja sem sækja fundinn og greiða atkvæði.
3. Þegar breytingar á samningi þessum hafa verið samþykktar skal leggja þær fyrir aðildarríkin til fullgildingar, staðfestingar, samþykkis eða aðildar.
4. Breytingar á samningnum öðlast gildi, en einungis að því er þau aðildarríki varðar sem hafa fullgilt, staðfest, samþykkt eða gerst aðilar að þeim, þremur mánuðum eftir að tveir þriðju aðildarríkja hafa afhent til vörslu skjölin sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.

Eftir það öðlast breyting gildi, að því er hvert aðildarríki varðar sem fullgildir, staðfestir, samþykkir eða gerist aðili að breytingunni, þremur mánuðum eftir að það aðildarríki afhenti til vörslu skjöl um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild.
5. Málsmeðferðin, sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr., á ekki við um breytingar á 5. gr. varðandi fjölda aðildarríkja í nefndinni. Þær breytingar öðlast gildi um leið og þær eru samþykktar.
6. Ríki, sem gerist aðili að samningi þessum eftir að breytingarnar í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar öðlast gildi, telst, ef það lætur ekki í ljós annan ásetning:
 - a) vera aðili að samningi þessum með áorðnum breytingum og
 - b) vera aðili að óbreyttum samningi gagnvart öðru aðildarríki sem ekki er bundið af breytingunum.

39. gr.

Gildir textar.

Samningur þessi er gerður á arabísku, ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spænsku og eru allir textarnir jafngildir.

40. gr.

Skráning.

Samningur þessi skal skráður, í samræmi við 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna, hjá aðalskrifstofu Sameinuðu þjóðanna að beiðni aðalframkvæmdastjóra Menningarmála-stofnunar Sameinuðu þjóðanna.

**CONVENTION
FOR THE SAFEGUARDING OF THE INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE**

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1

Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2
Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.
2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:
 - a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
 - b) performing arts;
 - c) social practices, rituals and festive events;
 - d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
 - e) traditional craftsmanship.
3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and nonformal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.
4. “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.
5. This Convention applies mutatis mutandis to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3
Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

- a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the intangible cultural heritage is directly associated; or
- b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

II. Organs of the Convention

Article 4
General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.
2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.
3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5

Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.
2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6

Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.
2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.
3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.
4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.
5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.
6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.
7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7

Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

- a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;
- b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;
- d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;
- e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;
- f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;
- g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:
 - i) inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;
 - ii) the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8

Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.
2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.
3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.
4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private per-

sons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9

Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of nongovernmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.
2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10

The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11

Role of States Parties

Each State Party shall:

- a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

Article 12

Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.
2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

Article 13

Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

- a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;
- b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;
- d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:
 - i) fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;
 - ii) ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;

- iii) establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14

Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

- a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:
 - i) educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;
 - ii) specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;
 - iii) capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and
 - iv) non-formal means of transmitting knowledge;
- b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;
- c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15

Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16

Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17

List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.
3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

Article 18

Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall

- periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.
2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.
 3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance

Article 19

Cooperation

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.
2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20

Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

- a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
- b) the preparation of inventories in the sense of Articles 11 and 12;
- c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Article 21

Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- b) the provision of experts and practitioners;
- c) the training of all necessary staff;
- d) the elaboration of standard-setting and other measures;
- e) the creation and operation of infrastructures;
- f) the supply of equipment and know-how;
- g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22

Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23

Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24

Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.
2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.
3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25

Nature and resources of the Fund

1. A "Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage", hereinafter referred to as "the Fund", is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - a) contributions made by States Parties;
 - b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - i) other States;
 - ii) organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;
 - iii) public or private bodies or individuals;
 - d) any interest due on the resources of the Fund;
 - e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - f) any other resources authorized by the Fund's regulations, to be drawn up by the Committee.
4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.
5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.
6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26

Contributions of States Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Convention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.

2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.
4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27

Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

Article 28

International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports

Article 29

Reports by the States Parties

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30

Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.
2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause

Article 31

Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed "Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity" before the entry into force of this Convention.
2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage

of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.

3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses

Article 32

Ratification, acceptance or approval

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 33

Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34

Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35

Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;
- b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 36

Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37

Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38

Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.
4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.
6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:
 - a) as a Party to this Convention as so amended; and
 - b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.

Article 39

Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40

Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.